

درس پنجم

امّت و احده

در قرآن کریم برای نام بردن از مسلمانان از نام های مختلفی مانتد : مؤمنون، مسلمون و اهل ایمان استفاده شده است، ولی در کنار این کلمات برای نام بردن از جماعت اسلامی و پیروان ادیان دیگر کلمه ای به کار رفته که بیش از هر چیز مفهوم و ملاک وحدت را دربر دارد. کلمه امت شصت و چهار بار در قرآن تکرار شده است. قرآن، پیروان هر یک از ادیان را یک امت می داند و می فرماید :

وَلَئِدَ بَعْثَنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولاً

نحل، ۳۶

و یا می فرماید :

وَكَذِلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا

بقره، ۱۴۳

از این آیات و آیه های فراوان دیگری که در قرآن آمده و در آنها کلمه امت به کار رفته است چنین به دست می آید که نه تنها مسلمانان بلکه پیروان هر یک از ادیان، خود یک گروه واحد به نام امت هستند و امت اسلام امتی است واحد و یگانه که بر مبنای پرستش خداوند پایه ریزی شده است.

کلمه امت کلمه‌ای پرمعناست. این کلمه در لغت، به معنای اقتدا و پیروی و قصد و رهبری آمده است و در قرآن به معنای جماعت پیرویک دین و آیین و طریق و مسلک دینی به کار رفته است. در کلمه امت معنای وحدت مقصد و عقیده و وحدت پیشوا و جهت نهفته است.

اهداف امت اسلامی

الف) فلاح و رستگاری : قرآن کریم می‌فرماید :

وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ أَعْلَمُ تُفْلِحُونَ

در راه خدا کوشش کنید باشد که به فلاح و رستگاری برسید.^۱

به دنبال بسیاری از فرمان‌های الهی کسب فلاح و رستگاری به عنوان هدف انجام این اعمال آمده است.

ب) ترویج خیر و معروف در جهان و نابودی شر و منکر : آیات فراوانی از قرآن بیان کننده این هدف است، از جمله در سوره آل عمران می‌فرماید: شما بهترین امت در میان انسان‌ها هستید، امر به معروف و نهی از منکر می‌کنید و به خدا ایمان دارید.

ج) استقرار دین خدا در جهان : در قرآن کریم آمده است:

خداست که رسول خود را بادین حق و هدایت فرستاد تا او را بر همه ادیان عالم برتری دهد.^۲

برتری دادن دین خدا بر همه ادیان، یکی از مهم‌ترین اهداف مسلمانان است.

د) استقرار حاکیت بندگان صالح خدا در زمین : خداوند در قرآن کریم می‌فرماید:

أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِي الصَّالِحُونَ

زمین سرانجام به بندگان صالح خدا خواهد رسید.^۳

ه) نجات مستضعفان و محروم‌ان :

وَرُرِيدُ آنَّمَنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا فِي الْأَرْضِ وَتَجْعَلُهُمْ أَئِمَّةً وَتَجْعَلُهُمُ الْوَارِثِينَ

و ما اراده کردیم که بر مستضعفان زمین مئتگذاریم و آنان را پیشوایان و وارثان زمین قرار دهیم.^۴

با افزایش آگاهی مسلمانان و بروز حرکت‌های اسلامی در جهان اسلام طی سال‌های اخیر و خطرات بزرگی که جهان اسلام را تهدید می‌کند، تمایل به وحدت اسلامی روز به روز بیشتر می‌گردد و متفکران بر جستهٔ مسلمان پیوسته از لزوم وحدت و همبستگی میان مسلمانان سخن می‌گویند و خطرات تفرقه

۱- سوره مائدہ، آیه ۳۵

۲- سوره توبه، آیه ۳۳

۳- سوره آنbia، آیه ۱۰۵

۴- سوره قصص، آیه ۵

را گوشزد می نمایند. در این باره سه نکته برای همه مسلمانان کاملاً روشی است: اول آنکه وحدت از ارکان اسلام است؛ دوم آنکه مجده عظمت مسلمانان با وحدت به دست می آید و سومین نکته آن است که وحدت، قرن هاست در میان مسلمانان از بین رفته یا تضعیف شده است. اکنون بیشتر گفت و گوها و بحث ها در زمینه آن است که وحدت چیست و چگونه می توان آن را ایجاد کرد؟

وحدت امت اسلامی

در باره معنای وحدت اسلامی نظریه‌های مختلفی وجود دارد، در مجموع آنچه می‌توان از همه آنها برداشت کرد آن است که منظور علمای روشنفکر از وحدت آن نیست که از میان مذاهب اسلامی یکی انتخاب شود و سایر مذاهب کنار گذاشته شوند یا آنکه مذاهب مختلف با یکدیگر ترکیب شوند و مذهب جدیدی ساخته و پرداخته گردد؛ بلکه منظور، اتحاد مسلمانان پیرو مذاهب مختلف – در عین اختلافات مذهبی آنان – در برابر ییگانگان و دشمنان مشترک آنهاست. با این اتحاد، هم زمینه تعالی و ترقی امت اسلامی فراهم می‌شود و هم امت اسلامی را در برابر دشمنان حفظ می‌کند.

تدریج در قرآن

إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً

وَأَنَا رَبُّكُمْ فَإِذَا قَوْن

میری دگل شاد تر از هر داکنی

Alzola

وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا همگی باهم به ریسمان الهی چنگ زنید
 وَلَا تَفَرَّقُوا و از اختلاف و پراکندگی بپرهیزید
 وَأذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُم و نعمت خدا [دین اسلام] را بر خود یاد کنید
 إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً آن گاه که با یکدیگر دشمن بودید
 فَآلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ پس میان دل های شما پیوند داد
 فَآصَبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا تا به لطف او برادران هم شدید

آل عمران، ۱۰۳

أطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ

وَلَا تَنَازَعُوا

فَتَفَشِّلُوا وَتَذَهَّبُ رِيحُكُمْ

وَاصْبِرُوا

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ

خدا و رسولش را اطاعت کنید

با یکدیگر ستیزه و کشمکش نکنید

که سست شوید و نیرو تان برود

و صبر کنید

که خداوند همراه صبر کنندگان است

انفال، ۴۶

در آیات بالا بیندیشید و پیام‌های این آیات را درباره وحدت امت اسلامی استخراج نمایید.

وحدت در سنت حضرت رسول ﷺ

زندگانی و رفتار حضرت رسول ﷺ سراسر سرمشق وحدت است. آن حضرت پس از هجرت به مدینه با بستن پیمان برادری (مؤاخات) میان مسلمانان مدینه که از قبیله‌های مختلف بودند و سال‌ها با همدیگر درگیری و اختلاف داشتند اتحاد و یگانگی را میان آنان برقرار ساخت. ایشان تنها تقوا و ارزش‌های انسانی را معیار برتری و فضیلت می‌دانست. او همواره با برتری طلبی‌های قومی و نژادی و قبیله‌ای به مبارزه برمنی خاست و می‌فرمود:

لَا فَخْرٌ لِّغَرَبٍ عَلَى عَجَمٍ وَ لَا إِيْنَاضٍ عَلَى الْأَسْوَدَةِ

عرب هیچ برتری بر عجم و سفید هیچ برتری بر سیاه ندارد.

و در حدیثی از ایشان نقل شده که فرمود:

مؤمن برای مؤمن مانند بنایی است که هر قسمت آن، قسمت دیگر را محکم می‌کند و آن گاه

انگشتان دست‌هارا در میان هم نمود.^۱

مسلمانان با استفاده از اتحاد و ایمان توانستند در مدتی بسیار کوتاه امپراتوری عظیم ایران و روم و بخش‌های وسیعی از آفریقا، آسیا و حتی اروپا را به اسلام دعوت کنند و تسخیر نمایند و تمدن بزرگی را بنیان نهادند. این تمدن قرن‌ها برقرار و استوار بود. اما اکنون تفرقه و جدایی و عوامل دیگری که بر سر مسلمانان آمده، قرن‌هast مسلمانان را تضعیف کرده و آنها را در معرض هجوم بیگانگان قرار داده است.

۱- صحیح بخاری، کتاب الأدب، باب فضل تعاؤن.

برای آنکه وظیفه خود را در این زمینه بهتر درک کنیم، نخست باید بدانیم چه عواملی موجب تقویت وحدت و یگانگی مسلمانان می‌شود تا آنها را تقویت کنیم و چه عواملی بیوند و همبستگی مسلمانان را از میان می‌برد تا با آنها به مبارزه برخیزیم.

عوامل وحدت اسلامی

۱ وحدت عقیده : دانشمندان اسلامی اعتقاد به سه اصل توحید، نبوت و معاد را پایه و اساس

مسلمان بودن یک فرد دانسته‌اند. این سه اصل، تزد همه مذاهب اسلامی مشترک است و اساس اتحاد و همبستگی مذاهب اسلامی را تشکیل می‌دهد این سه اصل که در قرآن کریم و سنت و سیره حضرت رسول ﷺ نمودار می‌شود، از مسلمانان، یک گروه و جماعت واحد ساخته است.

۲ وحدت در فروع دین : در مجموع مسلمانان در انجام اعمال و فرایض دینی یکسان‌اند. همه مسلمانان

عبادت‌ها و اعمال ضروری دین را می‌پذیرند و انجام می‌دهند. ضروریات دین عبارت‌اند از : نماز، روزه، زکات، حج و جهاد. هیچ یک از مذاهب اسلامی نیست که منکر و جوب یکی از این اعمال باشد. انجام این دستورات دینی توسط همه مسلمانان یکی از جلوه‌های وحدت میان آنان است. در احادیث، این اعمال از پایه‌های اسلام به شمار آمده است و همه بدان پاییند هستند. اختلاف نظرها در شرایط و آداب این اعمال که در مذاهب اسلامی مورد بحث و گفت و گو است و با نظر مجتهدان تعیین می‌گردد، باعث نشده و نمی‌شود که هیچ یک از این مذاهب دیگری را از اسلام خارج بداند.

۳ وحدت در هدایت و رهبری : آنچه مسلمانان را برای عبادت و انجام دستورات خداوند راهنمایی

می‌کند، قرآن و سنت است؛ یعنی فرمان خدا و رسول خدا ﷺ. در میان مسلمانان کسی وجود ندارد که یکی از این دو را انکار کند. همه مسلمانان، رهبری شخص رسول اکرم ﷺ برای جامعه اسلامی را پذیرفته‌اند و پس از ایشان نیز به وجود امام و حاکم برای جامعه اسلامی معتقد می‌باشند تا قوانین اسلامی را اجرا نمایند. در این باره در جای خود توضیح پیشتری آمده است.

۴ وحدت هدف و آرمان مشترک : اسلام علاوه بر اصول اعتقادی و عملی، دارای هدف‌هایی

است که به صراحة در قرآن و سنت آمده است. داشتن این اهداف مشترک در میان همه مذاهب مسلمان، آنها را به یکدیگر مربوط می‌کند و از آنها یک گروه واحد می‌سازد.

۵ وحدت در فرهنگ و تمدن : اسلام تنها یک دین نیست؛ بلکه مبنای تمدن پهناوری است که در

همه جای دنیا از حجاز تا قلب آفریقا و جنوب هند و چین و شرق دور و جنوب اروپا و بالکان و سیبری گسترش یافته و روزبه روز در همه جا در حال پیشروی است.

فرهنگ و تمدن اسلامی، آداب، افکار و روح واحدی است که مسلمانان را جدای از اینکه از چه فرقه یا نژاد یا مذهبی باشند به یکدیگر پیوند می‌دهد. در این تمدن، علومی مانند ریاضیات، طب، حقوق، شیمی و... رشد یافته است. مسلمانان همه دنیا دارای اخلاق و روحیه‌ها و صفات ویژه‌ای هستند که آنها را از دیگران جدا می‌سازد. روحیه صداقت، همکاری و تعاون، پاکادمانی و عفت، غیرت و سایر صفات اخلاقی که برخاسته از تعالیم قرآن و حضرت رسول ﷺ است، کم و بیش در میان همه جماعت‌های اسلامی دیده می‌شود.

نمونه‌یابی

شیوه زندگی مسلمانان و عناصر فرهنگ و تمدن آنها مانند هنر، معماری و پوشاک را مورد مطالعه قرار دهید و نمونه‌های دیگری از عوامل وحدت را ذکر کنید.

عوامل وحدت و نحوه زندگی و رفتار، از مسلمانان جماعتی می‌سازد که قدرتمندی و حیات آن، امروز بیش از هر چیز برای آنان ضروری است. اگر مسلمانان در برخورد با یکدیگر کشمکش‌های فرقه‌ای و مذهبی و قومی خود را رها کنند و پیوند و همبستگی میان خود را حفظ کنند می‌توانند تمدن از دست رفته خود را دوباره احیا کنند و در مقابل هجوم گسترده و بی‌امان غرب که خواستار نابودی همه چیز ماست ایستادگی نمایند.

تقویت عوامل وحدت و پرهیز از کارهای تفرقه‌ساز، امروزه به یک وظیفه دینی برای هر مسلمان تبدیل شده است که شناخت و درک این عوامل را برای هر کس ضروری می‌سازد.

زمینه‌های جدایی

۱ تفاوت‌های قومی-مذهبی

یکی از زمینه‌های مهم برای رشد تفرقه مسلمانان، تفاوت‌های مذهبی و قومی و فرقه‌ای است. این تفاوت‌ها در طول سالیان دراز مسلمانان را به گروه‌های مختلف تقسیم کرده است. پیروان این گروه‌ها همه مسلمان‌اند و اگر خود نیز در میان خود نسبت به مسلمان بودن دیگری تردید داشته باشند، اما دشمنان همه آنها را مسلمان می‌دانند و با همه مبارزه می‌کنند. در ارتباط هر مسلمان با دیگری، مهم نیست که او در عقیده یا مذهب خود پیرو کدام گروه است. آنچه مهم است آن است که هر یک از گروه‌ها و فرقه‌ها

و مذاهبان باید دیگری را کافر و خارج از دین بدانند. مسلمان کسی است که به سه اصل توحید، نبوت و معاد عقیده داشته باشد و ضروریات دین را انکار نکند و به آنها عمل نماید. این مطلب در بیانات حضرت رسول ﷺ انعکاس یافته است. ایشان می‌فرمایند:

مَنْ شَهِدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اسْتَقْبَلَ قِبْلَتَنَا وَ صَلَّى صَلَاتَنَا وَ أَكَلَ ذَبَحَتَنَا فَذَاكَ الْمُسْلِمُ لَهُ
مَا لِلْمُسْلِمِ وَ عَلَيْهِ مَا عَلَى الْمُسْلِمِ

هر کس شهادت دهد که خدا یکی است و به طرف قبله مارو کند و نماز ما را بهجا آورد و از گوشت ذبح شده ما بخورد او مسلمان است؛ برای او است آنچه برای مسلمان است؛ و علیه است آنچه علیه مسلمان است.

رؤسای مذاهبانیز در کنار اختلاف‌های فقهی و عقیدتی که با دیگران داشتند، گروه‌های دیگر را کافر نمی‌شمردند. امام اعظم ابوحنیفه می‌فرمود: «لَا نُكَفِّرُ أَحَدًا مِنْ أَهْلِ الْقِبْلَةِ»؛ یعنی ما هیچ یک از اهل قبله را کافر نمی‌دانیم.

۲ جهل

جهل و ندانی یکی از ریشه‌های اختلاف مسلمانان است. جهل مسلمانان نسبت به موقعیت خود و جهل نسبت به اعتقادات یکدیگر موجب پندارهای نادرست و دشمنی و تهمت به یکدیگر می‌گردد. برای پرهیز از این موضوع باید به نکاتی توجه کنیم، از جمله آنکه: برای بدست آوردن نظرات پیروان هر مذهب باید به کتاب‌های معتبر و علمای آنها مراجعه کرد و باید شایعه‌ها، سخنان مردم یا نحوه رفتار پیروان هر مذهب را معيار قرار داد. حتی برای بدست آوردن نظرات هر مذهب یا گروه اسلامی نمی‌توان به نظر یک یا چند نفر از عالمان آنها اکتفا کرد. چه بسا نظر یک عالم مذهبی یا نویسنده در میان پیروان آن مذهب، طرفدارانی اندک داشته باشد. در چنین مواردی باید نظر اکثرب و اجماع دانشمندان را بدست آورد که این کار نیازمند تحقیق وسیع تری است.

همچنین نمی‌توان رفتار پیروان یک گروه را دلیل بر قبول یا رد آنان دانست. چه بسیارند کسانی که رفتاری برخلاف گفتهٔ پیشوایان خود داشته باشند و رفتار تفرقه‌انگیز انجام دهند.

۳ نسبت دادن لقب‌ها و صفات ناپسند

از جمله رفتار غلطی که در گذشته وجود داشت نام‌گذاری‌ها و نسبت دادن لقب‌ها و صفات ناپسند به دیگری است. این کار در افروختن آتش دشمنی و کینه و نفرت میان مسلمانان تأثیر زیادی داشته و

دارد. برای نمونه، در گذشته گروهی بوده‌اند که به حضرت علی (کرم الله وجهه) توهین می‌کردند و به آنها نواصب (جمع ناصبی) می‌گفتند؛ در مقابل، گروهی دیگر ایشان را در حد حضرت رسول با خدا بالا می‌بردند. این گروه را غُلاة (جمع غالی) می‌خوانند. از آن پس کلمه ناصبی یا غالی بدون توجه به معنای آن در میان شیعه و سنی و در کتاب‌ها نسبت به یکدیگر تکرار شده است. باید دانست همان‌طور که عقیده نواصب ربطی به اهل سنت ندارد عقیده غلاة هم ربطی به شیعیان ندارد. امروز باید از نسبت‌دادن این صفات و نام‌ها به یکدیگر خودداری کرد و از هر گروه با همان نامی که مورد علاقه آنهاست نام برد و به بزرگان هر مذهبی احترام گذاشت.

رد و بدل کردن لقب‌های ناپسند، تحقیر کردن، مسخره کردن، توهین به دیگری راهی است که پایان آن جز انحطاط و بدینختی مسلمانان نخواهد بود و هیچ چیزی را تعییر نخواهد داد.

* بررسی

درباره شیوه عمل کشورهای استنکباری مانند آمریکا و رژیم صهیونیستی مطالعه و تحقیق کنید و سپس توضیح دهید که آنها برای تضعیف امت اسلامی و تفرقه میان آنان چه برنامه‌هایی را دنبال می‌کنند.

اندیشه و تحقیق

با دقت و توجه در مفاهیم «امت اسلامی» و «وحدت»، تأثیر وحدت در دستیابی به اهداف امت اسلامی را بنویسید.

پیشنهاد

طرحی هنری (شعر، داستان، نقاشی) را برای وحدت امت اسلامی تهیه کرده و در کلاس از آن استفاده نمایید.